

staaende ved den gamle Hartkornsbeskatning, men derimod at søge gennemført en Beskatning efter selve Grundværdien, men noget Forslag i saa Henseende foreligger ikke — ja, end ikke nogen Antydning af, hvorledes man tænker sig en saadan Ordning gennemført. Udvalgets Flertal finder heretter »ikke Anledning til for Tiden at beskæftige sig mere med det forelagte Forslag.« — Imidlertid er der vel ingen, der nogen Sinde har ventet, at en saa gennemgribende Reform, som Skatteløvene af 1903 vare, skulde kunne gennemføres uden Fejlgreb baade hist og her, og at der er saadanne Mangler, blev ogsaa erkendt fra alle Sider under Sagens 1ste Behandling. Ganske særlig var der overvejende Enighed om, at visse Klasser af smaa Gaardmænd og større Huse samt mindre næringsdrivende paa Landet ere blevne ramte haardere end tilsigtet, medens paa den anden Side en Del større Gaarde har opnaaet en ikke tilsigtet Fordel. »Disse Fejl har der i Udvalget været Enighed om at søge rettede saa snart som muligt, men her vilde efter Flertallets Mening en Gennemførelse af det forelagte Lovforslag kun gøre ondt værre; thi selv om en Standsning af Overgangen fra Hartkorn til Ejendomsskyld vilde have den Virkning at berøve nogle større Ejendomsbesiddere den Nedgang i Skat, der ikke har været tilsigtet for dem, vilde den paa den anden Side hindre den Stigning i Skat, som Ejendomskyldlovens Gennemførelse har medført for andre og tildels endnu større Ejendomme. Men »den værste Virkning af det foreliggende Forslags Gennemførelse« er dog den, at det vilde være ensbetydende med at standse den Nedgang i Skat, der ved Ejendomsskyldloven er tilsikket den store Masse af mindre Ejendomsbesiddere, en Nedgang, der faktisk vil føre til absolut Skattefrihed for Snese af Tusinder af Husmænd, idet Lovforslaget ikke aabner Mulighed for at vende tilbage til det store Hartkorn uden samtidig at vende tilbage ogsaa for det mindre«. I sine Bestræbelser for at finde en Udvej til Ændring af Ejendoms-skyldlovens Fejl, uden derved at komme til at lægge forøgede Byrder paa de smaa, ere følgende Medlemmer af Udvalget: A. P. Andersen, Berntsen, Holm, Jørgen Jensen, N. C. Jensen, N. P. Jensen, Pedersen-Nyskov, Sandbæk og Jul. Wulff enedes om at forelægge Rigsdagen et helt nyt